

Paimentolaistytöjen kuulumisia Morogorosta

Elämme muutosten aikaa.

Paimentolaistytöhanke, joka käynnistyi Anna-Riitta ja Oskari Holmströmin toimesta muutama vuosi sitten, on nyt valmis luovutettavaksi paikallisiin käsiin. Minä, Katri Härkönen, olen saanut ilon hoidella kummityttöjen käytännön asioita yhdessä matroona Floran kanssa kahden ja puolen vuoden ajan. Viime torstaina luovutin työni uudelle koordinaattorille, jonka Morogoron hiippakunta on valinnut.

Elisipha Lepilal on upea Maasai-nainen. Hän on korkeasti koulutettu ja ottaa uuden työn ja sen mukanaan tuomat haasteet vastaan mielellään. Itselläni on turvallinen tunne työn jatkumisesta. Elisiphalla on paljon omia ajatuksia työstä ja uusia ideoita. Hän tuntee oman maasai-kulttuurinsa sekä kielen. Monet kyläalueet ovat hänelle tuttuja. Anna-Riitan kanssa nauroimme, että vain yksi asia hänen pitää opetella: Käyttämään perinteisiä maasai-vaatteita. Monelle koulutetulle maasaille perinteisiin asuihin pukeutuminen on vierasta. Kuitenkin kaukaisissa kyläyhteisöissä perinteistä vaateetusta arvostetaan ja siihen pukeutunutta kuunnellaan osana yhteisöä.

Työn luovutus on Tansaniassa suuri hetki, jonka valmistelussa nähdään vaivaa. Hiippakunta lähetti tilaisuuteen edustajanaan sekä pääsihteerin että talouspäällikön.

Kuvassa lähetystyöntekijä Anna-Riitta Holmström, Morogoron hiippakunnan talouspäällikkö Happiness Ayo, kummityttö Sara Machau, hiippakunnan pääsihteeri Allen Kinyamazongo ja matroona Flora Ndelekwa. Kuvasta puuttuu uusi koordinaattori Elisipha Lepilal.

Tyttöjen juttuja

Viime joulukuussa edellisessä kirjeessä juhlimme valmistujaisia. Tytöt olivat saaneet kirjoitettua yläkoulun loppukokeet ja odotimme niiden tuloksia. Tulokset tulivat helmikuussa. Tansaniassa on siirrytty nykyaikaan ja tulokset tarkastetaan itse internetistä omalla numerotunnuksella. Katsoin Lydian, Olivan, Saran ja Nakien kanssa heidän arvosanansa. Nähtyään numerot, tytöt laskivat kätensä syliin ja olivat hiljaa. Sitten Oliva puki kaikkien tunnot sanoiksi: ”NO, olisi ne kokeet paremminkin voineet mennä.” Minulla ja matroona Floralla oli sinä iltana töitä. Juttelimme tyttöjen kanssa ja mietimme tulevaisuutta. Rohkaisimme. Ei elämä tähän loppu. Ei sinun arvosi ihmisenä määräydy kouluarvosanojen mukaan. Totta on, että jokin ovi sulkeutuu, mutta jokin toinen saattaa samalla avautua. Pikkuhiljaa siitä illasta lähti ajatus kytemään, voisiko tytöille vielä löytyä uusi koulupaikka esim. ammattikoulun puolelta.

Flora rupesi kyselemään erilaisia mahdollisuuksia Morogoron kaupungin alueelta. Jo heti seuraavana päivänä hän palasi turvatalolle mukanaan suunnitelma: Ammattikoululla on kaksi putkimiehen (tai naisen) paikkaa sekä katonrakentajan paikka. Tytöt väänkelivät ensin naamojaan. Putkimiehenä nainen! Mutta jo hetken ajatukseen sopeutuneena, he innostuivatkin. Niin lähetimme Lydian, Nakien ja Olivan jälleen kouluun. Ja katsokaa alla olevaa kuvaa. Voiko koulusta palaavat tytöt enää onnellisimmilta näyttää?

Kuvassa tulevaisuuden katonrakentaja ja putkinaiset. Vasemmalla Oliva Kipareni, keskellä Nakie Kashima ja Lydia Saning’o. Oikealla matroona Flora Ndelekwa.

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA

Entäpä Sara?

Kuvassa Sara Machau täyttämässä vesitankkia.

Saran arvosanat olivat melko hyvät. Ne eivät kuitenkaan riittäneet sairaanhoitajakouluun, johon Sara haaveili pääsevänsä. Päätimme, että Sara jää asumaan Floran kanssa turvatalolle ja opiskelee yläkoulun aineiston omaehtoisesti uudelleen. Myöhemmin tämän vuoden aikana Sara toivottavasti parantaa arvosanojaan uusintakokeissa. Mahdollisuuksissa on myös lokakuussa alkava vuoden kestävä sairaanhoidon perusopintokurssi. Tämä koulutus auttaisi Saraa mahdollisesti jatkamaan kohti sairaanhoitajan ammattia.

Kiitos, että tuette Saran, Nakien, Lydian ja Olivan sekä monien muiden tyttöjen koulunkäyntiä edelleen.

Vaikka työ siirtyykin nyt kokonaan paikallisiin käsiin, kummien tuki maasaittyttöjen koulutukseen jatkuu. Jumala teitä siunatkoon!

Kiitos yhteistyöstä minun puolestani! Tästä eteenpäin tyttömme jatkavat Elisiphan ja Floran hyvässä hoidossa. Toivoo

Katri Härkönen

katri.harkonen@felm.org